

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

†
GAMPF Danuta

PNK
Zwł- AK
okr. tódz
Obs. Piotrków Tyb.
w Wydz. KG AK

4172/usk

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI —

+
GAMPE

Danuta

I/1. Relacja —

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ k. 14, s. 1-15

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora ✓ k. 15, s. 1-18

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja —

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie ✓ fotokopia str. 1, ksero

II Materiały uzupełniające relację

- W. Juszkiewicz-Kamińska, Piotrkowska rodzina Gaupfów - zginęła cała za polskość, Piotrków Tryb., 2012, kopia, k. 6, s. 7
- informacje o Danucie Gaupfównie zgromadzone przez W. Kamińską, kopia, k. 1, s. 8
- W. Juszkiewicz-Kamińska, Przystosowanie wojskowe kobiet w okresie międzywojennym na terenie Piotrkowa Tryb. i jego powiązanie z 25 pp. WP, Piotrków Tryb. 1992, kopia, k. 5, s. 9-13
- wnioski o wydanie dowodu osobistego dla Józefiny Danuty Gaupf, Piotrków 1939, kopia, k. 1, s. 14
- W. Juszkiewicz-Kamińska, Rodzina Gaupfów zginęła za Polskość, "Kurier. kultura i rzeczywistość" 2012/3-4, mp. oryg., k. 1, s. 15

Piotrków plac Panny Maryi

< Piotrkowska Rodzina Gampfów
– zginęła cała za Polskość >

Piotrków St. Osobowa

Piotrków imo.
styczeń 2012 roku.

Warta Juszkiewicz - Kamińska 4

II

II-2

Portkón Trójb. Dariusia Gampfort - komendantka Hufca PWiK.
 Styczeń 1939 r.

Foto. 1938 r. - Portkón Trójb. - Dariusia Gampfortowa - komendantka Hufca PWiK - dokąd ma się i Hufca PWiK - adiutantka ptk A. Sińalskiej p. "Złoty", ul. eg. 25. pp. WP i kom. IV. Wyk. K.GT zwz-ARK. /ur.? - zamieszkała w Warszawie p. ul. Włocławskiej - II. 1942 - i tam została pochwyciona p. m. w. Siskiem z. K. K. /ul. Włocławskiej/.

11-3

PIOTRKOWSKA RODZINA GAMPFÓW – ZGINEŁA CAŁA ZA POLSKOŚĆ.

Rodzina Gampfów przybyła do Piotrkowa Trybunalskiego w latach trzydziestych XX wieku, o czym może świadczyć zachowany dowód osobisty Ojca rodu – JÓZEFA GAMPFA.

Według tego dokumentu p. Józef urodził się 6 stycznia 1881 roku, jako syn Henryka i Marianny, w Kochu, powiat Łask. Mieszkał z rodziną w Janikowicach koło Stradomia i trudnił się młynarstwem.

Zachował się opis jego postaci: wzrost – średni, twarz – owalna, włosy – blond, oczy – piwne.

Dokument w/w został wystawiony 20 lipca 1929 roku przez Urząd Gminy w Radzionkowie w połowie 1929 roku, zatem do Piotrkowa p.p. Gampfowie mogli przybyć po tym czasie.

W dziejach naszego grodu /str.45/ Pan Józef jest wymieniony, jako członek nowo wybranego Zarządu Piotrkowskiego Stronnictwa Narodowego, w czerwcu 1935 roku. W skład tego Zarządu wchodziły znaczący obywatele, tacy, jak: Henryk Popowski, Józef Siechowski, Marian Piekarski, Tadeusz Dobrzański /drukarz/, Albert Piotrowski, Andrzej Konc, Tomasz Olejnik, Konstanty Kotek. Nie miejsce w tym eseju, na polityczne rozważania, ale podać należy, iż SN, Stronnictwo liczne i silne miało wówczas na względzie dobro ekonomiczne kraju i przeciwstawiało się obcemu kapitałowi, który ogarniał polski rynek gospodarczy, co prowadziło do pogłębiania się kryzysu.

Pan Józef Gampf zjechał do Piotrkowa, kiedy zmieniał on swoje oblicze z administracji niedawnej guberni, w miasto przemysłowe. Działo tu siedem młynów, w tym najnowocześniejszy, parowy przy ul. Słowackiego /dawniej – Kaliskiej 34/, który chętnie zatrudnił wykwalifikowanego młynarza, jakim był Józef Gampf.

Dwoje dzieci p.p. Gampfów właśnie dorastało i znalazło możliwość kształcenia średniego w Piotrkowie Tryb..

Starsza córka, Danuta, prawdopodobnie urodzona w 1916 roku /niestety mimo usilnych poszukiwań, nie udało się tych danych ustalić/ została uczennicą żeńskiego Gimnazjum przy ul.

Słowackiego 9, prowadzonego wówczas przez zasłużoną działaczkę niepodległościową p. Wandę Grabowską. Szkoła ta miała wieloletnią historię, sięgającą czasów zaborów i walki o polskość i tożsamość narodową polskiej młodzieży. Nic więc dziwnego, że Danusia wychowywana tak w domu, jak i w szkole – w duchu gorącego patriotyzmu była prawdziwą Polką, która poświęciła swoje życie Ojczyźnie.

Ponadto, tą szlachetną postawą Danusi, ukształtowało kolejno – ZHP /którego pierwszą przewodniczącą była p. Ładnowska-Kowalczevska, a opiekunka p. Jadwiga Kędzierska/, a następnie Przysposobienie Wojskowe Kobiet, prowadzone przez oficerów 25 pp WP, stacjonującego w Piotrkowie od 1921 roku.

Szlify powiackie zdobywała Danuta Gampfówna na kolejnych obozach szkoleniowych: w Garczynie, Koszewnikach, Istebnej, Spale.

Kiedy przyszedł rok 1938, wprowadzono do naszego Gimnazjum /wtedy Gimnazjum Zrzeszenia Nauczycieli Szkół Średnich/ wykłady z zakresu obrony Cywilnej. Obrony p/Lotniczej i gazowej oraz nową organizacją – PWK, której hufcową została Danusia Gampfówna. Miała już rangę instruktorki PWK. Napisałam – hufcową – bo tak nazywałyśmy do niedawna prof. J. Kędzierską, która nas wprowadzała w harcerskie arkana.

Teraz musiałam wybrać, albo pozostać w harcerstwie, albo przystąpić do PWK. Taki warunek postawiła mi moja kochana Mama, zatroskana moim słabym zdrowiem. Wybrałam PW, bo jako córka oficera WP, niestety już nieżyjącego, zobaczyłam się znów bliżej wojska.

Danusia Gamfłówna, absolwentka naszej szkoły, imponowała nam mundurkiem pewiackim, ozdobionym dwoma złotymi kątami na pagodach bluzy, lśniącymi pewiackimi orzełkami i złotym paskiem na rogach kołnierza i granatowym sznurem z Chwościkami. I ten mundur – prawie wojskowy – zielona bluza, granatowa spódnica i beret, brązowe półbuciki i pończochy. Skromnie, elegancko i wojskowo. A nade wszystko Ona – urodziwa blondynka, szybko poruszająca się, z wielką gracją i zawsze pogodna, uśmiechnięta, choć wymagająca. Uczyła nas musztry, marszu, struktury wojska i PW. Jego zadań i celów. Pomagali nam zrozumieć wojskową łączność, strzelanie z broni krótkiej i długiej oficerowie i podoficerowie 25 pp. WP na wojskowych aparatach radiowych, na strzelnicach w lesie wolborskim, czy bazie przy ul. Piłsudskiego 122. Poznałyśmy smak wojskowej grochówki, specyficzny zapach koszar i palnej broni. Nad wszystkim czuwała Danusia Gamfłówna, lubiana przez szkołę, przełożonych 25 pp. WP, bo wszelkie sprawy związane z naszą kompanią uzgadniała z kpt. Mirosławem Byczyńskim, odpowiedzialnym za organizacje paramilitarne, jak – PW, PWK, Strzelec itp. Była w stałym kontakcie z ostatnim dowódcą piotrkowskiego Pułku.

I kiedy wybuchła II wojna światowa, po rozdzieleniu nam zadań służbowych, zgodnie z rozkazem Naczelnego Dowództwa, a w nim p. gen, Marii Witek, stanęła na rozkaz. Nie wiem tego dokładnie, jaki miała przydział i funkcję, ale poszła razem z polskim wojskiem w bój, przeciw niemieckiemu najeźdźcy. Wróciła na przełomie września i października 1939 roku, wraz z grupą oficerów, którzy uniknęli niewoli, Była adiutantką płk. Adama Świtalskiego, w tajnej organizacji Służba Zwycięstwu Polski. Ale zagrożona aresztowaniem wyjeżdża do Warszawy wraz ze swym dowódcą. Płk. Świtalski został komendantem IV Wydziału K. Gł. ZWZ ona zaś jego przyboczną.

Okreśną drogą docierały do Danusi tragiczne wiadomości – o śmierci brata, aresztowaniu ojca i zgładzeniu go w Dachau. I o rozpacz ukochanej matki nękaną przez Niemców. Bezsilność, konieczność ukrywania się przed oprawcami, niemożność bycia przy bolejącej matce wyniszczały siły psychiczne i fizyczne tej szlachetnej dziewczyny. Aż zapadła na ciężką postać gruźlicy płuc, w tym czasie nieuleczalną. Najpierw była leczona w warszawskim szpitalu na Woli, potem w Otwocku. Tam zmarła w lutym 1942 roku i tam została pochowana pod przybranym nazwiskiem – Danuta Kobielska. Zgasła w tragicznej samotności... Dziś nie ma nawet jej mogiły na otwockim cmentarzu....

Zostało tylko wspomnienie i pamięć wspaniałej polskiej dziewczynie.

Z chwilą wkroczenia Niemców do Polski, do Piotrkowa, rozkazem Gubernatora GG Franka, wszyscy mieszkańcy, poczynając od 18 roku życia włącznie mieli obowiązek złożyć podania do Urzędu Miasta o nowe dowody osobiste. Zrobili to również państwo Gamftowie i ich syn Zbyszek. 14 listopada 1939 roku Danusia przeczuwając pułapkę, już tego nie uczyniła. Pani Luiza Gamftowa dla odwrócenia uwagi od swego niemieckiego pochodzenia wpisała imię Ludwika. Zbyszek podał zawód – student, choć było wiadomo, że jako podchorąży wrócił z kampani wrześniowej i oczywiście nie był obojętny na pracę konspiracyjną, Niemiecki doskonały wywiad sprawił, że już w kwietniu 1940 roku wśród olbrzymiej fali aresztowań znaleźli się Ojciec i syn Gampfowie.

Zbyszek zginął pierwszy – rozstrzelany 29.VI.1940 roku w lesie wolborskim, w pierwszej masowej egzekucji młodych i młodocianych Piotrkowian.

Ojciec, pan Józef Gampft, został wraz z grupą dorosłych więźniów, około 40, zesłany do obozu koncentracyjnego Sochsenhausen i został numerem – ~~40095117~~. Niebawem przesłany do KL Dachau otrzymał numer – 17645.

✓ 28 107.

Zginął zamordowany morderczą pracą w kamieniołomach – 30 grudnia 1940 roku.

Została nieszczęśliwa, niepocieszona Matka i Wdowa, niepewna o los córki, stale niepokojona przez Niemców, ale nieugięta.

Przyszedł kolejny rok wojny, 1942 – Gestapo szalało, siało grozę i śmierć. Czy Pani Luiza dowiedziała się o śmierci ukochanej córki? Nie wiadomo. Niemcy dalej ją śledzili i pytali o Danusię. Może dowiedzieli się o jej zgodzie i rozwścieczeniu, że wymknęła się z ich rąk, dopadli zboląłą Matkę, zaarrestowali w lipcu 1942 roku i zesłali do KL Auschwitz-Birkenau. Została oznaczona numerem – 13175.

8 listopada 1942 roku zmarła z wyczerpania sił walką z oprawcami, którzy ją torturowali za to, że wychowała dzieci na Polaków.

Śmierć wyzwoliła tę niezłomną Matkę od nadludzkich cierpień.

**TEJ NIEPOKORNEJ I NIEUSTRASZONEJ
PIOTRKOWSKIEJ RODZINIE GAMPFTÓW, KTÓRA
ZGINEŁA CAŁA ZA POLSKOŚĆ – NALEŻY SIĘ
DOZGONNY HOŁD I NIEZATARTA PAMIĘĆ...**

Styczeń 2012r.
Piotrków Tryb.

Wacława Juskiewicz-Kamieńska

INFORMACJE O DANUCIE GAMPFTÓWNI

/córce Józefa i Luizy/

1/ Dane ze Słownika Uczestniczek walk o Niepodległość Polski 1939 – 1945. Wyd. Państw. Instytut Wyd. Warszawa 1988rok.

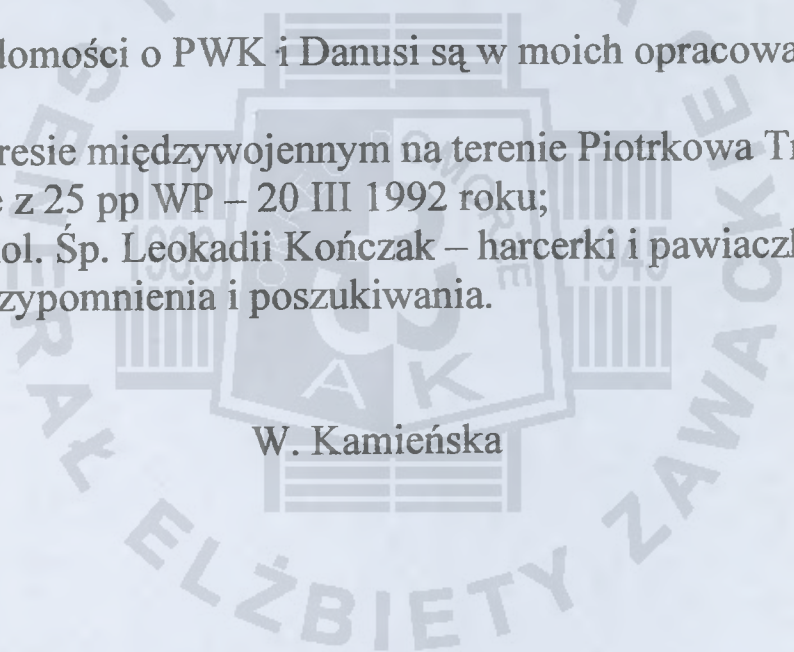
Str. 111 – cyt. , Gampftówna Danuta n.o. Danuta Kobielska / około 1918 – II 1942 r./ córka Luizy /../, do września 1939 roku zam. W Piotrkowie Tryb., Instruktorka PWK – starsza aspirantka; komendantka Koła Lokalnego /? WP/, W konspiracji łączniczka płk. Adama Świtalskiego „Dąbrowy”, Szefa Oddziału IV /kwatremistrzostwa/ K.GT. ZWZ; zmarła na gruźlicę, pochowana w Otwocku pod nazwiskiem Kobielska.. //inf. Janina Bredel – 669, s. 42 /W.Kam.//

2/ Dane z Księgi Pamiątkowej ze Zjazdu Zrzeszenianek w 1959 roku w Piotrkowie Tryb. – są wynotowane przy Zbyszku Gampfie.

3/ Następne wiadomości o PWK i Danusi są w moich opracowaniach z dawnych lat:

- PWK w okresie międzywojennym na terenie Piotrkowa Tryb. i jego Powiązanie z 25 pp WP – 20 III 1992 roku;
- Biografia kol. Śp. Leokadii Kończak – harcerki i pawiaczki
- I własne przypomnienia i poszukiwania.

W. Kamińska

Przyproszenie Wyższe Kobiety w okresie międzywojennym
w terenie Północnego Tybu i jego realizacja z 25 pp. WP.

1
1992.11

W okresie I wojny światowej kobiety polskie występowały w szereгах kilku formacji legionistów, w Polskiej Organizacji Wojskowej, w Związku Kobiety Polowia Wojennego, stale i w sposób samodzielny walczyły. Dzielnie uczestniczyły w pracach organizacji społecznych, wspierających zarówno wysiłki tworzenia regularnej armii, walczyły w powstaniach śląska, Wielkopolski, a także wspierały i miedynokrotnie uczestniczyły w walkach tych wojskowych formacji.

Po odzyskaniu niepodległości czynnie działały w Ochotniczej Legii Kobiety, w sekcji propagandy i Dzielni nad żołnierzami w Oddziale II¹ Wszechpolskiego Stowarzyszenia. Dzielnie występowały w organizacjach społecznych o charakterze humanitarnym i wychowawczym jak: Polski Czerwony Krzyż, Związek Harcerstwa Polskiego, Sokół, Szaree

W latach 20-tych akcja przyproszenia wojskowego kobiet i okresowej była ^{11 pp.} ~~pro-~~ wiodącą pracą różnych stowarzyszeń. W marcu 1939 roku została przez Ministerstwo Spraw Wojskowych zatwierdzona i zatolana jednolita organizacja - PISK.

Miała to ma celu przyproszenie i skoordynowanie przygotowań wojennych w środowisku kobiet.

Komendantką naczelną PISK od 1928 roku do września 1939 roku, była dawną działaczką POW i uczestniczką walk o niepodległość Polski - por. Maria Wittek ps. „Hiena”, w okresie okupacji hitlerowskiej szef PISK w K. Gł. AK. Długo jest w stanie spoczynku i ostatnio została pochwalona do pracy gen. WP.

Komendantką Kółka Obojczyńskiego i Kółka Szkolnego PISK w Północnym Tybu była w latach 1935-39 inspektorka-aspirantka PWK Stanisława Gampfówna. W czasie okupacji hitlerowskiej od pierwszych dni parolierstwa zaangażowana w pracę konspiracyjną tworzącej się w Północnym Tybie Organizacji Polska, pod przywództwem ptk. Anny Siniakiewicz - dowodzącej 25 pp. WP. Z powodu zagrożenia aresztowaniem, które obok tego obok tego była jej rodziną, działała na terenie Warszawy jako łączniczka ptk. Siniakiewicz 12

"Sobrowa" - sześcioletnia córka Komendy Głównej AK. W lutym 1942 roku zamieszkała na Świeżym. Jest pochowana w Obojku pod przybralskim męszyskiem Kobielca.

Komendantka hufca szkolnego PwK w Radomsku w latach 1930/31. Była kaducym Jamniska - instruktorką aspirantką PwK; w okresie okupacji hitlerowskiej szefową SzP-SWZ-AK Obojku przy ul. Kielec; wzięcia obozu koncentracyjnego w Rawen-Strück, nr. ob. 4364; obecnie posiada stopień pułk. w P. przyznany przez Emigracyjny Rząd RP w Londynie; zam. Polkow Tymb. ul. Radzkiego 13 m 36.

Instruktor PwK p. Aleksandra Deszkowska (obecnie zam. Łódź k. 90527, ul. Woleryńska 126/12) wspomina, że wstąpiła do PwK w 1929 roku, będąc uczennicą II klasy Gimnazjum Prywatnego w Radomsku, prowadzonego przez p. Józefa Charnieckiego, górska patriotkę. Remiza z tego okresu koleżanki - przyjaciółki: Janina Łaska, Zofia Śmiełowska, Hanna Deszkowska, Stefania Mika oraz plutonowego W.P. Felonka, który prowadził muzykę, strzelectwo, naukę o strukturze wojska. Również, jako studentka matematyki i chemii w Warszawie, Poznaniu, Krakowie brała udział w latach 29-33 w obozach pensyjnych o charakterze szkolnym w Górczynie koło Koszęszyny, w Pławkach, Koszęszkach, w Istebnej m/Olsz.

W lipcu 34 r. była ona obojcie w Roszynie, zorganizowanym dla dołatków Radzkiego PwK, zgrupowanym i administracyjnym przez jednostkę W.P., sama pełniła funkcję i instruktor. W latach 38-39 prowadziła obozy w Radomsku PwK-SFS (obóz przy ul. Spółdzielczej) na Lemkowszczyźnie, które miały na celu asymilację ukraińską z Polską obok szerzenia wiedzy szkolnej, ukończenia pomocy lekarskiej i materialnej.

Z pamięci p. A. Deszkowskiej wiem, iż w Spale pow. Drobinie były organizowane kursy i zjazdy Instruktorów PwK (uczestniczyła w nich w r. 34 i 36), które współorganizował 25 pp. W.P. z Polkow Tymb.

W latach 30-tych do września 1939 r. kapłan Wincenty Buczajski był oblegany przez wojsko, a komendantem przez 25 pp. W.P. do współpracy z katolickimi organizacjami jak Świeże, Rozprządzenie Wypokone męszczyzn, Rozprządzenie Wypokone kobiet.

Selekcja ta mieściła się w budynku przy Placu Zamkowym 1, obok Zamku Kieleckiego w Piotrkowie Tyb. (miejscowość Koszar pułkowniczo-kamieńskich przy ul. Zamkowej, obamburołobawnych w pierwszych dniach września 1939 r.).

Pamiętam, iż p. instruktor - aspirantka PWK Janina Gampfówna prowadziła dwa kursy PWK - w Gimnazjum żeńskim Krzeszonia Nauceyewski szkoł średnich przy Stawieckiego 9 (obecnie ul. Kubiśka) i w Szkole Kamolowskiej przy Rzeźni Rusłowskiego. Wiele bowiem zajęć praktycznych było wspólnych.

W ostatnich latach przed II wojną światową Ministerstwo Oświaty wprowadziło do programów ostatnich klas szkół średnich i klas licealnych przedmioty z zakresu - Przygotowania do Obrony Kraju w tym pomoc w maszynach przy pracach i Nauki Obywatelskiej. Skąd w szkołach miałyśmy wykłady wychowawcze Obywatelskiej, Nauki Świeży, Rationielność, Obrony p/lotniczej i gazowej, Struktury W.P. i P.O., Zgromadzenia, Strzelanie, Terenoznawstwo. M. in. wykładowcami byli: lek. med. Michaił Konarski i Józef Galer - lekarze 25 pp., lek. med. Gustaw Hartman - lekarz szkolny, mjr. w stanie spoczynku, sierż. 25 pp. pnel. Stanisław Wąglanski, instr. asp. Janina Gampfówna, profesorki - Regina Hilber i Ferdynanda Kosińska. Zajęcia praktyczne przeprowadzano na terenie placówek 25 pp. W.P. - na strzelnicy w lesie wólbowym, na strzelnicy i w bazie radiotelegraficznej przy ul. Piłsudskiego 124. Zajęciami tymi kierowali wyznaczeni oficerowie i podoficerowie 25 pp oraz instr. asp. J. Gampfówna. Wielkim powodzeniem było ułożenie maszyn przy pracach w olejkach najskrajniejszych z okazji świąt narodowych przy poświęceniu warty honorowej przy grobie nieznanego żołnierza.

Jako uczennica klas III i IV gimnazjum z. W. S. S. w Piotrkowie Tyb., w latach 38/39, należałam do PWK, razem z autopsji wożenia i kierunka przy tej okazji. W lipcu 1938 r. byłam na obozie szkolnym PWK w Sulechowie, gdzie obok przygotowania wiadomości mabyły w kursie przedmiotowym musztry obwoz, Twierdzenie, terenoznawstwo potężne z granic polowymi i uwiecznieniem okolic, siwobę gospodarczą, wyznaczony ogólny ogólny z ułożeniem

okolicznej sytuacji. W sierpniu 39 r. byłem na obozie węgierskim PWK-SPS w powiecie międzybuzkim (wój. Kielec), który charakteryzował się przede wszystkim pracą dla społeczeństwa przez masę ucieleń w ziemniakach, sianokosach, wykopkach.

Teżem siostrę i rodziców zięcia, zahartowane w trudach obywatelskich wzięliśmy do obozów, kiedy nastąpiła ogólna mobilizacja. Komendantka naszego obozu Tancielonowego pani Waleriana wyznała mi - pierwszemu słowem iżemnie, w miejscach, gdzie był obszarowy telefon. Uchwytałem narkoz podjęcie w dniu 1 września 1939 roku dyżuru przy telefonie w Kropli Kielec w Al. 3 Kaja 10. Trzeciego września zostałem oswobodzony i ewakuowany wraz z rodziną wojenną do Włoskiej Wioski i dalej... Ale szybki powrót do Rostowa, wyjście do polowania, walka z majestatem hitlerowskim była honorowym zadaniem dla nas - pierwszych.

dn. 30 marca 1992 r. Polkowice. p. Władysław Juszkiewicz - Kamiński
Tężeński i sanitariuszka AK.

Materiały źródłowe:

1. „Siostrę i rodziców w walce o niepodległość Polski - 1939-1945. Poległe i zmarłe w okresie okupacji niemieckiej.”
wyd. Państwowy Instytut Wydawniczy - 1988 r.
2. „Byłem instruktorem PWK” - 11 II 1977 r. - p. A. Osiekowska -
wypracowanie w posiadaniu p. Katarzyny Janowskiej.

Zbiory rękopiśmienne:

1. Okładka oprac. przez autorkę /110- foto spisy Rottkowi.
  2. Fotografie sanuły i zbigniewa gamplów z 1938 r.
  3. Trzy kopie podania pp. gamplów o obywatelstwo z XI. 1939 r.
  4. Kopia pisma z Muska. Biura Rosaukisoni w Stolsen.
  5. Kopia fragmentów książki Ramiger z Muzeum Raschitz-Birkemau.
  - x 6. Kopia książki Ram. ze Zjazdu Gimm. Le. Nause. Sak. Strel. w Rottkowie z 1959 r.
  7. Kopia tablicy ramiger z Gimm. im. B. Ehrhardta w Rottkowie
  8. Aneks - „Przypodobienie wyskone kobiet a 25. pp. w PII - oprac. autorka.
  - x 6a. Foto - k. VII 1939 r. - zdjęcia alumina Auli-Rottkowi Tjeb.
- W. Kamieniecka.

Zbiórka:

1. „Zbiórka Rottkowi Tjebu. nalskiego” prace zbior. /red. z. 2002 - 1989 r.
2. „Stownik uweschnuak nalki o niepodległości Polski 1939-45 /PSN - 1988 r.
3. Informacje i dokumenty z Archiwum Ramiger. o Rottkowie Tjeb.
4. Informacje i dokumenty z Muzeum Raschitz i z Stolsen.
5. Książka ram. ze Zjazdu Gimm. Le. Nause. Sak. Strel. w Rottk. - 1959 r.
6. Wspomnienia i przesłanki kłanin autorki.

Styczeń 2012 r. Rottk. Tjeb.

W. Kamieniecka

Danuta Gampf, styczeń 1939 rok

Dobrze pamiętam Danusię Gampfównę - urodziwą blondynkę, zawsze pogodną, energiczną, szybko poruszającą się z wielką gracją. Ta absolwentka naszego gimnazjum imponowała nam swoim mundurkiem pewiackim ozdobionym złotymi kątami na pagodach bluzy, lśniącymi orzełkami, złotym paskiem na rogach kołnierza i granatowym sznurem z chwościkami. Do tego zielona bluza, granatowa spódnica, beret, brązowe półbuty i pończochy. Czyli skromnie, elegancko i wojskowo. Była zawsze uśmiechnięta, lecz przy tym odpowiedzialna i wymagająca.

Uczyła nas przysposobienia wojskowego. Pomagała nam zrozumieć wojskową łączność, obsługę aparatów radiowych. Na strzelnicy w lesie Wolborskim lub w siedzibie 25 pp przy ul. Piłsudskiego 122 oficerowie WP uczyli nas strzelania z broni krótkiej i długiej. Nad wszystkim czuwała Danusia Gampfówna. Wiele spraw uzgadniała z kpt. Mirosławem Byczyńskim, który był odpowiedzialny za organizację paramilitarne, takie jak Przysposobienie Wojskowe, Przysposobienie Wojskowe Kobiet, PCK i Strzelec.

Jej ojciec Józef Gampf, syn Heidricha i Michaliny z domu Maszewskiej, był średniego wzrostu, twarz miał owalną, włosy jasne, oczy piwne. Pochodził z katolickiej rodziny o korzeniach niemieckich, trudniącej się młynarstwem w powiecie łaskim. Do Piotrkowa przybył z żoną i dwójką dzieci około 1930 roku. Pracował jako młynarz w największym piotrkowskim młynie przy ul. Słowackiego 34. Jednocześnie był działaczem lokalnego Stronnictwa Narodowego. Rodzina mieszkała w kamienicy przy ul. Sienkiewicza 17, gdzie prowadziła sklep z artykułami gospodarstwa

Pamiętajmy o nieustraszonej piotrkowskiej rodzinie Gampfów, która mimo niemieckich korzeni, cała zginęła, gdyż nie chciała się wyrzec polskości.

RODZINA GAMPFÓW ZGINEŁA ZA POLSKOŚĆ

domowego i ogrodniczymi.

Córka Danuta została uczennicą znanego z patriotycznego wychowania Żeńskiego Gimnazjum Zrzeszenia Szkół Średnich Wandy Grabowskiej. Młodszy syn Zbigniew, urodzony w 1918 roku, był uczniem Gimnazjum im. Chrobrego. Tam aktywnie działał w ZHP. Matka Luiza, z domu Hawliczek, pochodziła z Warszawy. Pracowała jako sprzedawczyni w rodzinnym sklepie.

We wrześniu 1939 roku Danusia Gampfówna ruszyła ze sztabem 25 pułku piechoty do boju przeciw niemieckiemu najeźdźcy. Wróciła po kilku tygodniach wraz z grupką oficerów, którzy uniknęli niewoli. Teraz rozpoczęli organizować konspirację. Została adiutantką płk. Adama Świtalskiego w Służbie Zwycięstwu Polski. Po kilku miesiącach zagrożona aresztowaniem wyjechała do Warszawy ze swym dowódcą, który tam został komendantem IV Wydziału Komendy Głównej Związku Walki Zbrojnej...

Wkrótce po wkroczeniu Niemców do Piotrkowa zarządzeniem gubernatora Hansa Franka wszyscy dorośli mieszkańcy, którzy ukończyli 18 rok życia, musieli złożyć podania o wydanie nowych dowodów osobistych. Zrobili to również państwo Gampfowie i ich syn Zbyszek. Pani Luiza, dla odwrócenia uwagi od swego niemieckiego pochodzenia, wpisała

Zbigniew Gampf, 1938 rok

imię Ludwika. Natomiast Zbyszek podał za wód - student, choć jako podchorąży walczył w kampanii wrześniowej.

Mimo to już w kwietniu 1940 roku wśród licznej grupy aresztowanych piotrkowian znaleźli się Józef i Zbigniew Gampfowie. Zbyszek zginął pierwszy. Został rozstrzelany 29 czerwca 1940 roku w pierwszej masowej egzekucji w lesie Wolborskim. Natomiast pana

Józefa wywieziono do obozu koncentracyjnego Sachsenhausen, skąd po czterech miesiącach trafił do KL Dachau. Tam zginął podczas katorżniczej pracy w kamieniołomach 30 grudnia 1940 roku.

Tymczasem Danusia działała w konspiracji w Warszawie. Docierały do niej tragiczne informacje o rozstrzelaniu brata, wywiezieniu i śmierci ojca oraz rozpaczny matki. Załamana czuła bezsilność, aż zachorowała na nieuleczalną gruźlicę płuc. Leczona była najpierw w warszawskim szpitalu na Woli, a następnie w Otwocku. Tam zmarła w lutym 1942 roku i pochowana została pod fałszywym nazwiskiem Danuty Kobielskiej.

Nie wiadomo, czy do samotnej matki dotarła informacja o śmierci ukochanej córki? Jednak wiadomo, że wielokrotnie była przesłuchiwana i wypytywana o córkę. Wreszcie w lipcu 1942 roku pani Luiza Gampf została aresztowana. Niemcy postawili jej poważny zarzut, że wychowała dzieci na Polaków. Mogła poprosić o uratowanie życia swoją siostrę, która była żoną adiutanta gubernatora Hansa Franka, ale tego nie uczyniła. Wkrótce wysłano ją do obozu koncentracyjnego Auschwitz - Birkenau, gdzie zmarła w dniu 8 listopada 1942 roku...

WACŁAWA JUSZKIEWICZ-KAMIEŃSKA
współpraca P.R.

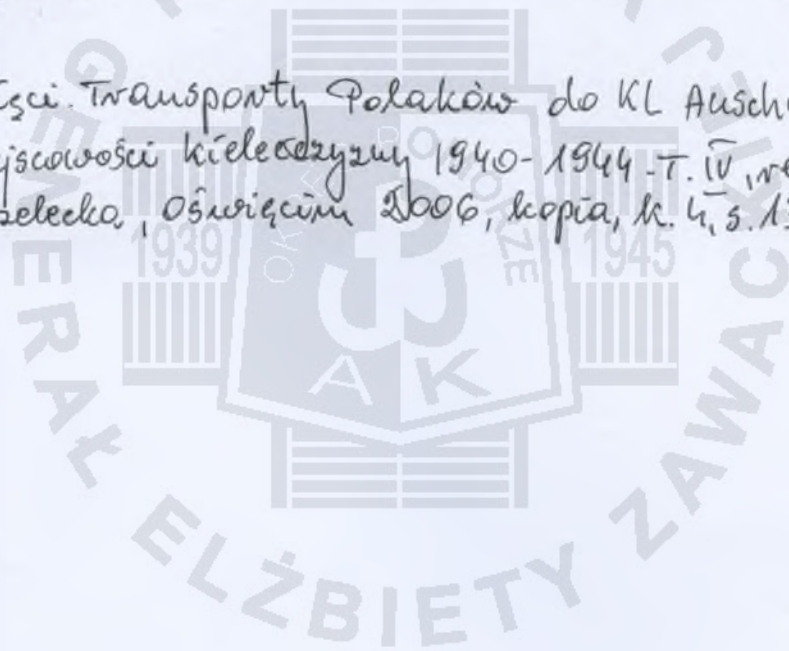

Drużyna Przysposobienia Wojskowego Kobiet, Piotrków 1939 rok. Autorka oznaczona znakiem "x".

Zdjęcia ze zbiorów Autorki.

Ustawa! Skrot polskiej wukromny pare mial P. Reissma, zmphksto 18 mojej esej. Wskazanie ka

- III / 1 Materiały dotyczące rodziny relatore
- wniosek o wydanie dowodu osobistego dla Ludwiki (wł. Wazy) Gampf, Piotrków 1939, kopia, k. l. s. 1
  - wniosek o wydanie dowodu osobistego dla Józefa Gampfa, Piotrków 1939, kopia, k. 2 s. 2-3
  - wniosek o wydanie dowodu osobistego dla Zbigniewa Gampfa, Piotrków 1939, kopia, k. 1, s. 4
  - informacje o rodzinie Gampfów przekazane przez Internationaler Suchdienst, Bad Arolsen 2011, kopia, k. 2, s. 5-6
  - dane osobowe o rodzinie Gampfów uzyskane w Archiwum Państwowym w Piotrkowie Tryb., b.d., kopia, k. 4, s. 7-10
  - księga pamiątkowa z okazji jubileuszowego Zjazdu wychowawców i wychowanków Gimn. Żeńskich w Piotrkowie 1896-1959, kopia, k. l. s. 11
  - Księga Pamięci Transporty Polaków do KL Auschwitz z Radomia i innych miejscowości kieleckiego 1940-1944 - T. IV, red. naukowa F. Piętr, J. Staszewska, Oświęcim 2006, kopia, k. 4, s. 13-18

An den Herrn Stadtkommissar der Stadt Petrikau.
Do Pana Komisarza miasta Piotrkowa.

Hiermit beantrage ich die Ausstellung eines Personalausweises.
Uprzejmie proszę o wydanie mi dowodu osobistego.

Familienname, bei Frauen auch Geburtsname ..... *Gampff*
 Nazwisko, u mężatek nazwisko panięskie ..... *Łopka*
 Vorname .....
 Imię .....
 Geburtstag, Monat, Jahr ..... *6. I. 1881.*
 Dzień, miesiąc i rok urodzenia .....
 Geburtsort ..... *Roch pow. Łask* Religion ..... *A. r-katholisch P.*
 Miejsce urodzenia ..... Wyznanie .....
 Familienstand: ledig, verheiratet, geschieden, verwitwet .....
 Stan rodzinny: wolny, żonaty, rozwiedziony, wdowiec .....
 Beruf ..... *Kaufmann - Kupiec*
 Zawód .....
 Wohnung: Petrikau, ... Strasse Nr. *17.*
 Mieszkanie: Piotrków, ul. *Siemkiemier*
 Lichtbild liegt — nicht — an .....
 Fotografia jest nie ma

~~Der bisherige Ausweis liegt an — wird bei Abholung des neuen Personalausweises abgeliefert. — Einen~~
~~Detychczasowy dowód jest dotychczas. — Zostanie oddany przy odbiorze nowego dowodu osobistego. — Nie~~
 Ausweis habe ich bisher nicht gehabt. *dotychczas dotychczasowy*
 posiadałem do tej pory żadnego dowodu osobistego

Ich versichere die Richtigkeit meiner obigen Angaben.
Potwierdzam zgodność powyższych danych

Ich weiss, dass unrichtige Angaben strengste Bestrafung nach sich ziehen.
Wiem, że dane niezgodne z prawdą pociągają za sobą surowe kary

Petrikau, den ..... *10. XI.* 1939
Piotrków, dnia

Unterschrift (Vor.-und Zuname)
Podpis: Imię i Nazwisko

Gampff

Der Ausweis wurde heute ausgestellt und ist mit der Unterschrift des Stadtkommissars sowie dem Dienstsiegel versehen.
Dowód został dzisiaj wystawiony i zaopatrzony w podpis Pana Komisarza oraz pieczętkę urzędową

Petrikau, den ..... *10. XI.* 1939
Piotrków, dnia *Walczyński*

(Prüfungsbeamter)

Ich bestätige den Empfang meines Personalausweises.
Potwierdzam odbiór mego dowodu osobistego

Unterschrift (Vor.-und Zuname)
Podpis: Imię i Nazwisko

Gampff

Nr. 20

Nazwisko Gumpf

Imię Józef

Data urodzenia 6. V 1881 r.

Miejsce urodzenia os. Soch

Imię ojca Henryk matk. Michalina

Zawód Młynarz

Miejsce zamieszkania Zankowice

Wzrost 170

Twarz owalna

Włosy ciemne

Oczy niebieskie

Znaki szczególne żołnierze

Wydany dnia 20. VI 1929 r.

 Relis
Podpis
Wójt gminy

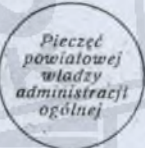
Gumpf
(Własnoręcznie podpis osoby wyszczególnionej w dowodzie)

Stosownie do art. 19 rozp. Prezydenta R. P. z d. 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) zaświadczam, że wymieniony (a) w niniejszym dowodzie

P. ....
jest obywatelem (ką) polskim (a), co zostało stwierdzone na podstawie .....

Urząd .....

Nr. ....
Dnia .....

 .....

Podpis .....

ELŻBIETY ZANA

An den Herrn Stadtkommissar der Stadt Petrikau.
Do Pana Komisarza miasta Piotrkowa.

Hiermit beantrage ich die Ausstellung eines Personalausweises.
Uprzejmie proszę o wydanie mi dowodu osobistego.

Familienname, bei Frauen auch Geburtsname *Gamp*
Nazwisko, u mężatek nazwisko panięskie
Vorname *Leopold*
Imię
Geburtstag, Monat, Jahr *24. III 1918*
Dzień, miesiąc i rok urodzenia
Geburtsort *Kopieci pow. Orestochowski* Religion *A. i-katolicki, P.*
Miejsce urodzenia Wyznanie
Familienstand: ledig, verheiratet, geschieden, verwitwet.
Stan rodzinny: wolny, żonaty, rozwiedziony, wdowiec.
Beruf *Student*
Zawód
Wohnung: Petrikau, *Siemowicza* Strasse Nr. *17*
Mieszkanie: Piotrków, ul.
Lichtbild liegt an *2*
Fotografia jest nie ma

~~Der bisherige Ausweis liegt an~~ wird bei Abholung des neuen Personalausweises abgeliefert. — Einen ~~Dotychczasowy dowód jest dołączony~~ Zostanie oddany przy odbiorze nowego dowodu osobistego — Nie
Ausweis habe ich bisher nicht gehabt.
posiadałem do tej pory żadnego dowodu osobistego

Ich versichere die Richtigkeit meiner obigen Angaben.
Potwierdzam zgodność powyższych danych

Ich weiss, dass unrichtige Angaben strengste Bestrafung nach sich ziehen.
Wiem, że dane niezgodne z prawdą pociągają za sobą surowe kary

Petrikau, den *14. XI* 1939
Piotrków, dnia

Gamp Leopold
Unterschrift (Vor- und Zuname)
Podpis: Imię i Nazwisko

Der Ausweis wurde heute ausgestellt und ist mit der Unterschrift des Stadtkommissars sowie dem Dienstsiegel versehen.

Dowód został dzisiaj wystawiony i zaopatrzony w podpis Pana Komisarza oraz pieczętkę urzędową

Petrikau, den *14. XI* 1939
Piotrków, dnia *Jung Karas*

Gamp
(Prüfungsbeamter)

Ich bestätige den Empfang meines Personalausweises.
Potwierdzam odbiór mego dowodu osobistego.

Gamp Leopold
Unterschrift (Vor- und Zuname)
Podpis: Imię i Nazwisko

38 IV

III/1-5

ITS

International Tracing Service
Service International de Recherches
Internationaler Suchdienst

ITS Internationaler Suchdienst · Postfach 1410 · 34444 Bad Arolsen

Große Allee 5-9 · 34454 Bad Arolsen · Deutschland
Tel. +49 5691 629-0 · Fax +49 5691 629-501
email@its-arolsen.org · www.its-arolsen.org

Wacława Kamińska
Światowy Związek byłych
Żołnierzy Armii Krajowej
Koło nr. 1
ul. Wojska Polskiego 50
97-300 Piotrków Trybunalski
POLEN

Bad Arolsen, 8 czerwca 2011r.
HSC / pr

Nasz znak
(proszę podać)
Archiv-Nr.: 2843

Pani wniosek, który nadszedł
do nas w dniu 3 lutego 2011r.

Szanowna Pani Kamińska,

dziękuję bardzo za odesłanie podpisanego oświadczenia wnioskodawcy.

Poniższe informacje zastały w naszych materiałach archiwalnych odnalezione:

✓ **GAMPF, Josef**, ur. 6.1.1881 w m. Koch, narodowość: polska, wyznanie: katolickie, stan cywilny: żonaty, zawód: kupiec, nazwiska rodziców: Heinrich i Micaline z domu MASZEWSKA, widnieje w imiennym wykazie więźniów z dnia 16 lipca 1940r., którzy zostali w ramach akcji PM aresztowani przez Urząd Bezpieczeństwa Oddział Petrikau (Piotrków Trybunalski) i przekazani do transportu do obozów koncentracyjnych, (źródło informacji – dokument ID: 11408223 – materiały listowe Gruppe PP) przybył w dniu 17 lipca 1940r. do obozu koncentracyjnego Sachsenhausen, otrzymał numer więźnia: 28107, powód aresztowania: „Sch” (= Schutzhaft – areszt prewencyjny) i Polak, (źródło informacji – dokument ID: 4095117 – KL Sachsenhausen wykazy przyjęć) przybył w dniu 3 września 1940r. z obozu koncentracyjnego Sachsenhausen do obozu koncentracyjnego Dachau, otrzymał numer więźnia: 17645, (źródło informacji – dokument ID: 9893703 – KL Dachau Księga przyjęć) zmarł 30 grudnia 1940r. w obozie koncentracyjnym Dachau, odnotowana przyczyna śmierci: wewnętrzne zatrucie (sepsa). (źródło informacji – dokument ID: 10061753 – KL Dachau indywidualne dokumenty)

✓ **GAMPF z domu HELOLICZEK, Ludwika / Luiza**, ur. 27.3.1887r. w Warszawie, narodowość: polska, przebywała w dniu 28 lipca 1942r. w więzieniu sądowym Petrikau (Piotrków Trybunalski) i została umieszczona na liście do transportu w dniu 29 lipca 1942r. (źródło informacji dokument ID: 11408396 – materiały listowe Gruppe PP) zmarła w dniu 8 listopada 1942r. w obozie koncentracyjnym Auschwitz-Birkenau. (źródło informacji: dokument ID: 517016 – KL Auschwitz – Birkenau)

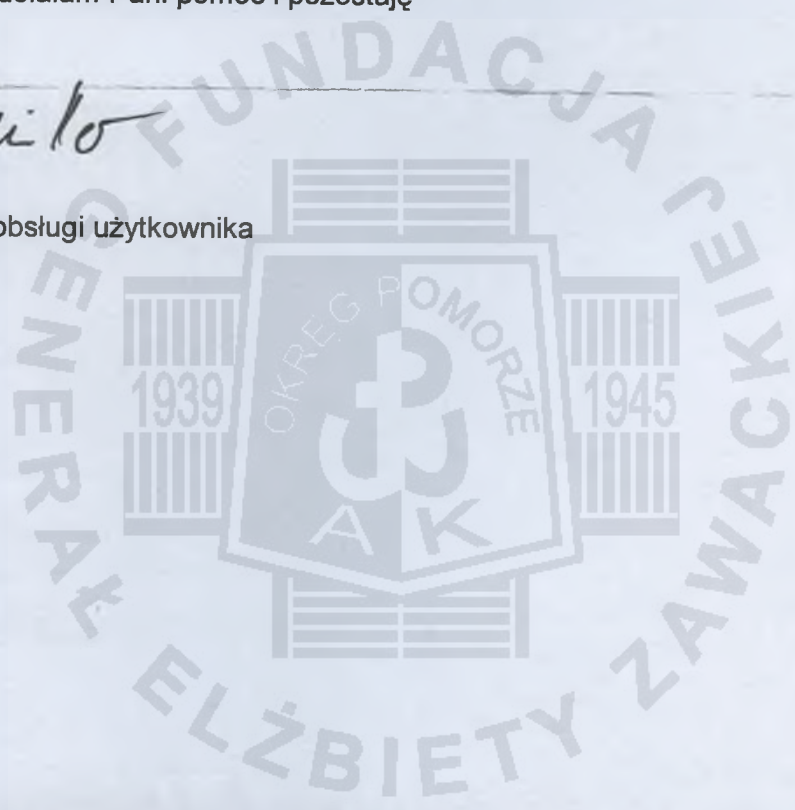
J.

Chciałabym zwrócić uwagę na pomyłki w pisowni oraz różnice w danych personalnych.
W takiej formie widnieją one w naszych dokumentach. Międzynarodowe Biuro Poszukiwań
nie jest upoważnione do nanoszenia zmian w oryginalnych dokumentach.

Mam nadzieję, że zdołałam Pani pomóc i pozostaję
z poważaniem

Heike Müller

Heike Müller
Dział poszukiwań i obsługi użytkownika

DANE OSOBOWE LUDWIKI vel LUIZY GAMPF /matki/...

III | 1-7

1/ Dane uzyskane w Archiwum Państwowym w Piotrkowie Tryb.

- data urodzenia – 27 marca 1887 roku
- miejsce urodzenia – Warszawa
- wyznanie – rzymsko – katolickie
- stan cywilny – mężatka – z domu Hawliczek
- miejsce zamieszkania – Piotrków Tryb., ul. Sienkiewicza 17
- zawód – kupcowa.

// Dane pochodzą z podania o ausweis, złożone 17.XI.1939 roku do Komisarza miasta Piotrkowa. Otrzymała go tego samego dnia//.

2/ Dalsze dane pochodzą z Księgi Pamiątkowej ze Zjazdu Zrzeszenianek w 1959 roku i są opisane przy danych syna Zbigniewa.

Wiadomo, że była aresztowana, zesłana do KL Auschwitz / nr obozowy 13175/ i tam zmarła w 1943 roku /?/

3/ Następne dane pochodzą ze Słownika Uczestniczek Walk o Niepodległość Polski 1939 – 1945 roku – Państ. Inst. Wyd. – Warszawa 1988 r. str 111 – Gampftowa Luiza /? – 8 XI 1942 roku/ zam. W Piotrkowie Tryb., Polka Pochodzenia niemieckiego; oskarżona o wychowanie – córki Danusi i syna /.../ na Polaków /rozstrzelanego w pierwszej egzekucji młodzieży piotrkowskiej/, mąż zmarł przy pracy w kamieniołomach KL Dachau.

2 aresztowana, wywieziona do Oświęcimia /.../, nr obozowy 13175 – tam po przebytych tyfusie, zmarła na serce // Zbiory Arch. i Muz. Pom. w Toruniu – 457 s., 4 d poz. 37 str,//

ELŻBIETY ZA...

III/1-8

**DANE OSOBOWE JÓZEFA GAMPFA /ojca/
Syn Henryka i Michaliny**

1/ Dane z Archiwum Państwowego w Piotrkowie Tryb.:

- data urodzenia – 6 stycznia 1881 roku
- miejsce urodzenia – Kosk – powiat Łask
- wyznanie – rzymsko – katolickie
- miejsce zamieszkania – Piotrków Tryb., ul Sienkiewicza 17
- zawód – kupiec

// Dane pochodzą z podania o Ausweis, złożone 10 XI 1939 roku.
Dowód otrzymał tego samego dnia//.

2. Dane z dołączonego starego dowodu z dnia 20 lipca 1929 r.
/nr d. 20/.

- imiona rodziców – Henryk i Michalina
- ówczesny zawód – młynarz
- mieszkał wtedy – w Jankowicach powiat Sieradz.

/-bliższe dane: wzrost średni, włosy blond, oczy piwne, twarz owalna/.

3/ Dalsze dane pochodzą z dziejów Piotrkowa Trybunalskiego z 1989 roku str. 454 – 455. – Jest mowa, iż w latach międzywojennych w Piotrkowie znaczną siłą reprezentowało Stronnictwo Narodowe; już u progu Niepodległości Polski dystansowało inne partie. Przecistawiając się Sanacji narażało się na represje. W kolejnych wyborach, w czerwcu 1935 roku nowy zarząd SN utworzyli: Henryk Popowski, Józef Siechowski, Marian Piekarski, Józef Gampf /podano błędnie Gamf – WK/, Tadeusz Dobrzański, Albin Piotrowski, Andrzej Konc, Tomasz Olejnik, Konstanty Kotek. SN bojkotowało wybory; występowało przeciw sanacyjnemu rządowi, Bojkotowało też Żydów - //Wobec groźby wojny, wszyscy stanęli przeciw Najeźdźcom – W.Kam.//.

4. Dalsze informacje o p. Józefie Gampfie zamieszczono przy danych dot. żony, córki i syna Zbigniewa.

// Wiadomo, że był aresztowany, wywieziony do KL Dahau i tam zginął//.
Ale bliższe dane nie są znane.

Zobaczne informacje, Miodzi.

III/1-9

DANE OSOBOWE ZBIGNIEWA GAMPFA /syna Józefa i Luizy/

1/ Uzyskane w Archiwum Państwowym w Piotrkowie Tryb.:

- data urodzenia – 24 marca 1918 roku
- miejsce urodzenia – Kopiec powiat częstochowski
- stan rodzinny – wolny /wg podania z 14.11.1939r. – AK/
- wyznanie – rzymsko –katolickie
- zawód – student
- zamieszkanie – Piotrków Tryb. ul. Sienkiewicza 17.

/Podanie o ausweis – dowód osobisty, złożony do Komisarza miasta Piotrków Trybunalski, było zaopatrzone w fotografię w/wym./

2/ Informacje zamieszczone w Księdze Pamiątkowej I Zjazdu Jubileuszowego Wychowawców i Wychowanek Gimnazjów Żeńskich w Piotrkowie

/r. 1856 – 1959/ - str. 42:

Kilka słów wspomnień należy poświęcić Danusi Gampftównie i tragicznym losom jej rodziny. Brat Danusi /Zbyszek –NKam / został rozstrzelany w pierwszej egzekucji młodzieży piotrkowskiej. Ojciec wywieziony do / KL - Nkam / Dachau, zmarł przy pracy w kamieniołomach. Danusia po powrocie z frontu /była aspirantką PWK – NK/ musiała się ukrywać...ć w Piotrkowie, potem w Warszawie. Zaziębiona w czasie tułaczki Umarła w 1943 roku na gruźlicę, pochowano ją w Otwocku pod nazwiskiem Kobyłecka /? – NKam, inne źródła podają – Kobielska – NK/.

Matka uwięziona i wywieziona do Oświęcimia /KL Auschwitz – NK/ W 1943 roku po przebytych tyfusie, zmarła na serce. Tak zdmuchnięta została z powierzchni życia cała rodzina, choć siostra Gampftowej była zamężna Z adiutantem gubernatora Franka. Dla tej rodziny nie było jednak ratunku.

Matka Danusi, pochodzenia niemieckiego, stała pod ciężkim zarzutem, że wychowała dzieci na Polaków. To wystarczyło, aby wytepić Wszystkich bezlitośnie. Zostało tylko wspomnienie i żal koleżanek po świetlanej postaci Danusi, jej zacnych rodzicach i nieludzko zamordowanym bracie > //prawdopodobnie zapisała to J. Janikiewicz//.

3/ W dziejach Piotrkowa Tryb – Wyd. Łódzkie z 1989 roku – na stronie 557-8 zanotowano, że okupant niemiecki dążył do wyniszczenia fizycznego społeczeństwa polskiego. Od pierwszych dni przystąpił do likwidacji znanych i znaczących obywateli: działaczy politycznych i społecznych, wojskowych

i nauczycieli, inteligencji i młodzieży. – Pierwsze aresztowania i egzekucje miały miejsce na przełomie października i listopada 1939 roku. W przeddzień święta niepodległości Polski wzięto w Piotrkowie kilkudziesięciu zakładników. Dalsze aresztowania nastąpiły w lutym 1940 roku do maja tego roku aresztowano 117 osób, dziesięciu natychmiast rozstrzelano.

Następnymi aresztantami zapełniano piotrkowskie więzienie, w czerwcu i lipcu 40 roku.

Wśród uwięzionych znalazła się duża grupa uczniów, w wieku od 15 do 18-19 lat; i konspiratorzy już działający w tajnej Służbie Polsce /SZP/, Związku Obrony RP /ZOR/ i innych. Wśród nich było wielu wojskowych, którzy uniknęli niewoli, wrócili do Piotrkowa i rozpoczęli podziemną pracę.

Wśród tych młodych patriotów był Zbyszek Gampf - student prawa, zmobilizowany we wrześniu 1939 roku, wziął udział w kampanii, jako Podchorąży WP. – Nie wiadomo dokładnie, gdzie walczył, kiedy był aresztowany. Ale wiedząc, że jego siostra po powrocie z frontu /najpewniej w końcu września/, od zaraz przystąpiła do konspiracji i została łączniczką Płk. A. Świtalskiego, który stanął na czele grupy łączniczej SZP, to i Zbyszek z tą grupą się związał. Wiadomo również, że został rozstrzelany – 29 czerwca 1940 roku w lesie wolborskim, jak – cała duża grupa 42 więźniów, w tym Wyżej wymienieni uczniowie, pierwsze schwyte przez Niemców łączniczki: Irena Resler Irena i .....Pakcińskie. Z grypsów wiadomo, że w nocy z 28 na 29 czerwca wyprowadzili Niemcy 43 osoby. Oświadczyli, że za pół godziny wyjadą na roboty do III Rzeszy niemieckiej. Kazano wziąć tylko przybory do jedzenia.

Przyszła większa ilość Niemców z trupimi czaszkami na czapkach, wyczytali ponownie listę więźniów, „... a w drzwiach wiązali jeden do drugiego i ręce w tył...”. Tak relacjonował były więzień Raczyński.

Wywieziono 42 więźniów do lasu wolborskiego, w pobliże byłej wojskowej strzelnicy 25 pp WP. Rozstrzelano ich nad wykopanym dołem o godzinie 3 rano.

Dopiero po wojnie wolno było ich ekshumować i godnie pochować.

Leżą pokotem w długich mogiłach na nowym piotrkowskim cmentarzu.

Wielu ongiś aresztowanych było zesłanych do obozów koncentracyjnych.

Wielu już nigdy nie wróciło.

VI.
III/1-11

Księga

pamiątkowa

z obrad

JUBILEUSZOWEGO ZJAZDU WYCHOWAWCÓW I WYCHOWANEK GIMNAZJÓW ŻEŃSKICH W PIOTRKOWIE

1856 — 1959

1939 OKRĘG PIOTRKOWSKI 1945

FUNDACJA GENERALNA ELŻBIĘTY ZAWIAK

młody

chowanek gimnazjum Chrobrego w Piotrkowie, który ocalił życie, dzięki przebywaniu w tragicznym dniu w obozie. Obecnemu Ministrowi Urzędu Rady Ministrów w Warszawie towarzyszą wyrazy współczucia uczestniczek Zjazdu.

* * *

✓ Kilka słów wspomnień należy poświęcić koleżance Danusi Gampfównie i tragicznemu losowi jej rodziny.

Brat Danusi został rozstrzelany w pierwszej egzekucji młodzieży piotrkowskiej. Ojciec, wywieziony do Dachau, umarł przy pracy w kamieniołomach. Danusia po powrocie z frontu musiała się ukrywać, nainierw w Piotrkowie, potem w Warszawie. Zaziębiona w czasie tułaczki umarła w 1943 r. na gruźlicę pochowano ją w Otwocku pod nazwiskiem Kobylecka.

Kobylecka

Matka uwieziona i wywieziona w 1943 r. do Oświęcimia. po przebytych tyfusie umarła na serce.

Tak zdmuchnięta została z powierzchni życia cała rodzina, choć siostra Gampfowej była zamężna za adiutantem gauleitera Francka. Dla tej rodziny nie było jednak ratunku. Matka Danusi, pochodzenia niemieckiego, stała pod ciężkim zarzutem wychowania dzieci na Polaków. To wystarczyło, aby wytepić wszystkich bezlitośnie.

Zostało tylko wspomnienie i żal w sercach koleżanek po świetlanej postaci Danusi, jej zacnych rodziców i nieludzko umęczonym bracie.

* * *

Cześć pamięci wszystkich ofiar okupacji hitlerowskiej!

v.
III/1-12

KSIĘGA PAMIĘCI

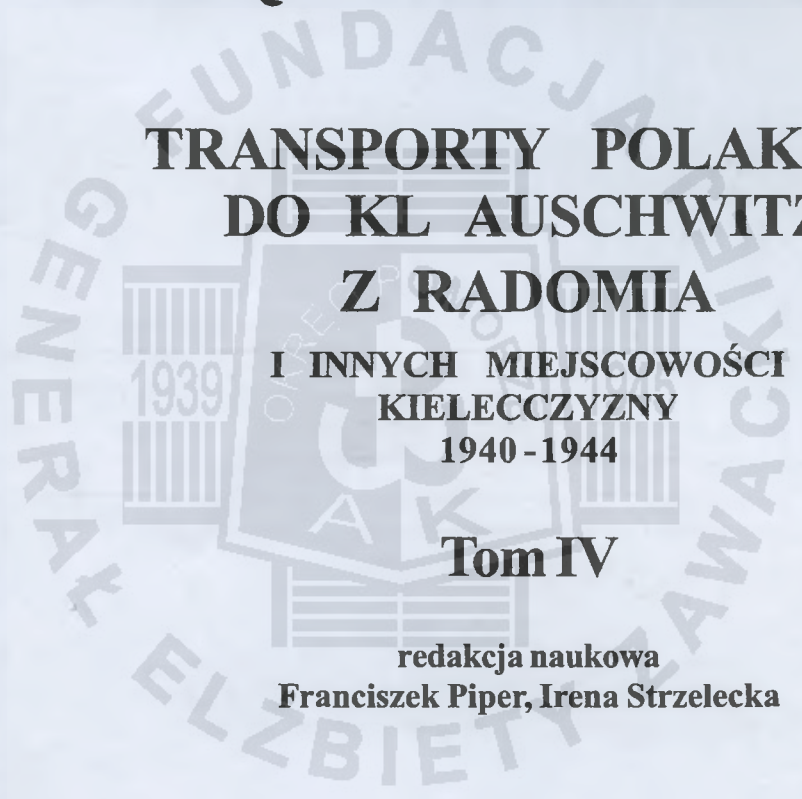
TRANSPORTY POLAKÓW DO KL AUSCHWITZ

Z RADOMIA

I INNYCH MIEJSCOWOŚCI
KIELECCZYZNY
1940-1944

Tom IV

redakcja naukowa
Franciszek Piper, Irena Strzelecka

TOWARZYSTWO OPIEKI NAD OŚWIĘCIMIEM
PAŃSTWOWE MUZEUM AUSCHWITZ-BIRKENAU
OŚWIĘCIM 2006

1640; 1647.19

1619, 20, 21 i 22 Inform.

str. 16.19.

Kobiety – transport z 30 lipca 1942 roku 110 osób o numerach od 13082 do 13191

Dnia 30 lipca 1942 roku przybył do KL Auschwitz pierwszy transport kobiet z dystryktu radomskiego, głównie z więzień w Radomiu i Kielcach. 110 więźniarek przybyłych tym transportem, wśród których było 29 Żydówek, oznaczono kolejnymi numerami od 13082 do 13191.

Z więzienia w Radomiu przywiezione zostały m.in.: należąca do organizacji konspiracyjnej **Krystyna Sawicka** (nr 13101), w obawie przed aresztowaniem ukrywająca się wraz z mężem Edmundem Sawickim (nr 50318) u matki w Radomiu, po ciężkim śledztwie w słynącym z okrucieństwa radomskim gestapo obydwójce trafili do KL Auschwitz, Edmund Sawicki zginął w tym obozie 8 września 1942 roku; **Leokadia Sobieraj** (nr 13104), aresztowana w Warszawie; **Zofia Kutyla** (nr 13094), oskarżona o wynoszenie prochu z zakładów w Pionkach, gdzie pracowała; **Helena Salwik** (nr 13100) wraz z córkami – **Marią Ptasieńską** (nr 13098), **Jadwigą Salwik** (nr 13099) i **Martą Sawicką** (nr 13103); **Maria Białas** (nr 13172), łączniczka w grupie wywiadowczej prowadzonej przez kpt. Armii Radzieckiej Bogdana Citowicza, aresztowana w Piotrkowie Trybunalskim; szesnastoletnia **Wiesława Byczyńska** (nr 13174), córka kapitana WP Mirosława Byczyńskiego (podczas okupacji przebywał w oflagu VIIA w Murnau) i Marii Byczyńskiej, należącej do ZWZ/AK. W ich mieszkaniu w Piotrkowie Trybunalskim odbywały się zebrania konspiracyjne. Jedno z nich zakończyło się aresztowaniem Marii Byczyńskiej (zdążyła jeszcze umożliwić ucieczkę zgromadzonym tam uczestnikom), jej córki **Wiesławy** oraz siostry **Jadwigi Kluge** (nr 13191), nauczycielki muzyki. Wszystkie trzy kobiety poddano brutalnemu śledztwu w więzieniu w Radomiu, w wyniku którego Maria Byczyńska popełniła samobójstwo w celi więziennej. **Wiesława Byczyńska** i **Jadwiga Kluge** trafiły do KL Auschwitz.

W Garbatce, gdzie mieściła się siedziba komendy obwodu kozienickiego AK, w nocy z 11 na 12 lipca 1942 roku gestapo przeprowadziło masowe aresztowania ludności według przygotowanej listy. Ujęte i osadzone w radomskim więzieniu zostały wówczas m.in.: należąca do AK nauczycielka **Apolonia Bojakowska** (nr 13185) wraz z mężem **Wacławem** (numer nie ustalony), również członkiem AK, który zginął w KL Auschwitz 20 sierpnia 1942 roku; **Janina Grabczak** (nr 13186) oraz **Stanisława Kumor** (nr 13188), nauczycielka, podczas okupacji prowadząca tajne nauczanie w zakresie szkoły powszechnej i średniej ogólnokształcącej, zajmująca się także oświatą dla dorosłych, kolporterka prasy konspiracyjnej, kierowniczka punktu kontaktowego AK i BCh, aresztowana jako zakładniczką za zbiegłego męża **Łukasza**, zastępcę komendanta obwodu AK Kozienice.

Z więzienia w Kielcach przywieziono więźniarki aresztowane głównie za działalność konspiracyjną. Wśród nich znajdowały się należące do AK: **Sabina Dzik** (nr 13151) ps. „Jadwiga” (podczas pobytu w obozie dowiedziała się o rozstrze-

laniu matki i ośmioletniej siostrzenicy oraz aresztowaniu szwagra, który zginął w nieznanymi okolicznościach); **Narcyza Kielan** (nr 13155), łączniczka AK w Rawie Mazowieckiej, **Walentyna Konopska** (nr 13156) i **Wanda Badoń** (nr 13149) – aresztowane 22 czerwca 1942 roku w Rawie Mazowieckiej; **Eliza Mika** (nr 13157), **Helena Michalecka** (nr 13166) i **Danuta Figiel** (nr 13165) – aresztowane w Tomaszowie Mazowieckim oraz należące do Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej (KZMP) na terenie Częstochowy: **Maria Dudek** (nr 13134) i **Helena Ślęzak** (nr 13146), aresztowane w kwietniu 1942 roku; **Janina Ćwikła** (nr 13107), aresztowana 29 czerwca 1942 roku za ukrywanie osób poszukiwanych przez gestapo, oraz ujęte razem z nią: **Helena Kuchala** (nr 13110) i **Maria Ozych** (nr 13113); **Honorata Urzyczak** (nr 13163), nauczycielka, aresztowana w miejscowości Babsk koło Tomaszowa; nauczycielka **Maria Urbańska** (nr 13162), aresztowana 15 czerwca 1942 roku w Zagórzku koło Rawy Mazowieckiej, jako zakładniczka za poszukiwanego męża, komendanta BCh na rejon Rawa Mazowiecka i Skierniewice (w lutym 1943 roku urodziła w obozie córeczkę Magdalenę Kingę, która zaraz po urodzeniu została uśmiercona); **Luiza Gampf** (nr 13175), Polka pochodzenia niemieckiego, aresztowana w Piotrkowie Trybunalskim pod zarzutem wychowania dzieci w duchu polskim. Zmarła w obozie 8 listopada 1942 roku. Podczas okupacji zginęła też cała jej najbliższa rodzina: mąż w obozie Dachau na skutek wyczerpującej pracy w tamtejszych kamieniołomach, syna rozstrzelano w pierwszej publicznej egzekucji młodzieży piotrkowskiej, córka Danuta, instruktorka Przysposobienia Wojskowego Kobiet (PWK), komendantka Koła Lokalnego PWK, w konspiracji łączniczka szefa Oddziału IV (kwatermistrzostwo), zmarła na gruźlicę.

✓ Więźniarki przywieziono do Oświęcimia pociągiem i zarejestrowano w obozie kobiecym, mieszczącym się jeszcze w tym czasie w wydzielonej części obozu macierzystego Auschwitz I. Odebrano im wszystkie osobiste rzeczy, łącznie z odzieżą, którą przekazano do depozytu, ogolono głowy, poddano kąpieli, po czym wydano odzież więźniarską – sukienki, chustki na głowę i drewniaki. Numer więźniarski, który od tej pory miał zastępować więźniarkom nazwisko i imię, wypisany na skrawku materiału, nosiły naszyty na odzieży. Po kilku miesiącach numery zostały na trwałe wytatuowane im na lewym przedramieniu. Po zakończeniu wszystkich tych czynności skierowano więźniarki do jednego z bloków. Nazajutrz, z pominięciem kwarantanny wstępnej, podobnie jak niemal wszystkie Polki przebywające wówczas w obozie, zatrudnione zostały w komandach zewnętrznych (Aussenkommando), głównie przy pracach żniwnych, a także przy kopaniu rowów i budowie dróg.

✓ W sierpniu 1942 roku zlikwidowano oddział kobiecy, istniejący na terenie obozu macierzystego w Oświęcimiu od marca 1942 roku, przenosząc więźniarki na teren odcinka BIIa obozu w Birkenau. Część kobiet pracowała w dalszym ciągu poza obozem, ale powstały też nowe komanda. Wiele kobiet, głównie Polek, zatrudniono w kuchni obozowej, wśród nich również niektóre więźniarki omawianego transportu m.in.: **Beata...**

dezynfekcyjnym (Entwesungskammer), od nazwiska Kommandoführera (kierownika komanda) zwanego „komandem Effingera.” W obieralni ziemniaków (Schälküche) znalazły zatrudnienie: **Janina Grabczak**, **Cecylia Różga** (nr 13183), **Leokadia Sobieraj**, **Apolonia Bojakowska**, **Janina Moroszko** (nr 13158), **Stefania Kubiak** (nr 13109), **Danuta Figiel**, **Wanda Badoń**, **Narcyza Kielan**. Praca w kuchni była bardzo ciężka i, mimo że stwarzała lepsze warunki do przeżycia niż w innych komandach, nie wszystkie kobiety były w stanie jej podołać. Skrajnie wycieńczone trafiały do obozowego rewiru. Niektóre zmuszone były podjąć pracę w Aussenkommandach lub przechodziły do innej pracy „pod dachem”, wykorzystując nawiązane znajomości z bardziej wpływowymi więźniarkami lub nadarzącą się okazję. Na przykład **Narcyza Kielan**, po krótkim okresie pracy w kuchni i w „komandzie Effingera”, została zatrudniona w izbie pisarskiej (Schreibstube), w czym pomogła jej wyniesiona ze szkoły znajomość języka niemieckiego. Dzięki **Narcyzie Kielan** i **Jadwidze Budzyńskiej** w izbie pisarskiej została zatrudniona również **Danuta Figiel**, która po usunięciu z kuchni za „organizowanie” jarzyn dla koleżanek pracowała w komandzie zewnętrznym.

Narcyza Kielan, **Danuta Figiel** i **Jadwiga Budzyńska**, na prośbę koleżanek: **Wiki Klimaszewskiej** i **Antoniny Piątkowskiej**, współpracujących z organizacjami konspiracyjnymi działającymi w obozie męskim, przepisywały ukradkiem listy transportowe nowo przybyłych do obozu więźniarek (Zugangsliste), które przekazywane były najczęściej **Henrykowi Porębskiemu**, dochodzącemu do pracy w obozie kobiecym z komandem elektryków (listy te nie zachowały się). Udostępniły też więźniarkom, zatrudnionym w paczarni obozowej, wykazy imienne warszawianek przywiezionych do obozu podczas powstania warszawskiego, z których: **Ewa Agopsowicz**, **Zofia Brodzikowska**, **Maria Mazurkiewicz**, **Anna Pawełczyńska** i **Janina Tollok** potajemnie nocą sporządzały odpisy, stanowiące obecnie podstawowe źródło potwierdzające ich pobyt w obozie.

W biurze przyjęć (Aufnahmebüro) Wydziału Politycznego (Politische Abteilung) zatrudniona została **Walentyna Konopska**. Jak wiele innych kobiet, zatrudnionych w komandach umożliwiających niesienie pomocy współwięźniarkom, również ona wykorzystywała do tego celu swoje miejsce pracy. Wspólnie z **Wandą Marossanyi**, pracującą w biurze zatrudnienia (Arbeitseinsatz), uratowała przed represjami Żydówkę polską – **Marię Kozakiewicz**: podrobiła jej żydowski kwestionariusz na „aryjski”, natomiast **Wanda Marossanyi** wpisała ją na listę transportową do KL Flossenbürg.

Na podstawie zachowanej dokumentacji poobozowej nie zdołano odtworzyć pełnej listy nazwiskowej więźniarek omawianego transportu. Ustalono nazwiska 84, spośród 110 przywiezionych wówczas więźniarek. Dla 6 spośród nich nie zdołano ustalić numerów obozowych. Co najmniej 33 więźniarki zginęły w obozie na skutek panujących w nim warunków, szerzących się epidemii różnych chorób – szczególnie tyfusu, pracy ponad siły, selekcji, czy w wyniku odwszeń i apeli generalnych.

III/1-16

W obozie straciły życie m.in.: czterdziestosześcioletnia **Jadwiga Kluge**; sześćdziesięciopięcioletnia **Małgorzata Kowalik** (nr 13142); sześćdziesięcioczworoletnia **Anna Lewińska** (nr 13180); **Aniela Pietkiewicz** (nr 13159), żona kapitana WP, który podczas okupacji przebywał w oflagu, w obozie zginęli dwaj jej synowie – siedemnastoletni **Aleksander** (nr 44658) i dwudziestoletni **Zygmunt** (nr 44657); dwudziestojednoletnia **Eugenia Pietraszewska** (nr 13160), która, jak pisze Seweryna Szmaglewska w „Dymach nad Birkenau”: *wskutek dźwigania zbyt ciężkich kotłów z gorącej kuchni na wiatr i mróz rozchorowała się na zapalenie stawów, później na zapalenie płuc i gruźlicę.*

W drugiej połowie 1944 roku rozpoczęto stopniową ewakuację KL Auschwitz, przenosząc więźniów i więźniarki do innych obozów położonych na terenie Trzeciej Rzeszy. Wśród więźniarek, które przeniesiono w lipcu 1944 roku do KL Ravensbrück, znalazły się także więźniarki z pierwszego transportu kobiet z dystryktu radomskiego, m.in. **Anna Bekier** (nr 13083), **Helena Korylska** (nr 13084), **Marta Kucińska** (nr 13093), **Stefania Kubiak** (nr 13109) i **Kazimiera Musiał** (13128), której matka **Julia Musiał** (nr 13129) zginęła w obozie 10 stycznia 1943 roku.

W drugiej połowie stycznia 1945 roku drogami Górnego Śląska przeszedł ponury pochód więźniów ewakuowanych z KL Auschwitz, nazwany „marszem śmierci”. Więźniowie prowadzeni byli m.in. do Wodzisławia Śląskiego i Gliwic, skąd pociągami, w odkrytych wagonach przewieziono ich w głąb Niemiec, do innych obozów. Niektórym więźniarkom udało się szczęśliwie zbiec podczas marszu, wykorzystując chwilową nieuwagę eskortujących je esesmanów. Korzystając z pomocy i gościnności mieszkańców okolicznych miejscowości, doczekały dnia wyzwolenia. Wśród uciekinierek znajdowały się również więźniarki omawianego transportu: **Zofia Kutyla**, **Walentyna Konopska**, która zbiegła razem z koleżanką obozową Danutą Mosiewicz i ukrywała się w Zabrzegu koło Dziedzic u sióstr kolegi obozowego Józefa Mikusza, Heleny Prusowskiej i Łucji Mikusz, zmarła w 1945 roku; **Danuta Figiel** oraz **Jadwiga Budzyńska** zbiegły w Wodzisławiu Śląskim i dotarły do rodziny Anieli i Emny Lassok, które na kilka dni przed ewakuacją obozu zostały z niego zwolnione. Pozostałe więźniarki wywieziono do KL Ravensbrück, a stamtąd do podobozu Neustadt-Glewe. Po wojnie większość wróciła do kraju, założyła rodziny i próbowała przystosować się do nowych warunków.

Jadwiga Dąbrowska

III/177

1640

Kobiety – transport z 30 lipca 1942 roku

Więźniarka nr 13170, dane personalne i los nie ustalone.

Maria Białas, ur. w Piotrkowie Trybunalskim, więźniarka nr 13172, ekspedientka, przeżyła.

Luiza Gampf, więźniarka nr 13175, zginęła 8.11.1942 r.

Józefa Książek, ur. w Siedliszczach, więźniarka nr 13179, kreślarz, zginęła w wieku 27 lat.

Anna Lewińska, ur. w Zabrze, więźniarka nr 13180, zginęła w wieku 64 lat.

Kobiety – transport z 30 lipca 1942 roku

1647

III/11-18

Numer	Nazwisko i imię	Data urodzenia	Miejsce urodzenia	N	Zawód	Dalsze losy
13170				P		
1002-03/08 13171	Szydłowska Bela	1917		J	pielęgniarka	
13172	Białas Maria	25.3.1920	Piotrków Trybunalski	P	ekspedientka	ewak. do Be-B, przeż.
13173				J		
13174	Byczyńska Wiesława	14.2.1926	Piotrków Trybunalski	P	uczennica	przen. 1944 do Na, przeż.
13175	Gampf Luiza			P		† 8.11.1942 w Au
13176				J		
13177	Kowalczevska Maria	17.6.1896	Warszawa	P		† 2.11.1942 w Au
13178	Kowalska Feliksa	2.7.1892	Lubień	P		† 18.10.1942 w Au
13179	Książek Józefa	10.1.1916	Siedliszcze	P	kreślarz	† 15.1.1943 w Au
13180	Lewińska Anna	6.9.1878	Zabrze	P		† 3.10.1942 w Au
13181	Ortel (Ohrtel) Elżbieta	6.11.1906	Łódź	P		† 2.12.1942 w Au
13182	Piekarska Maria	8.1.1893	Potisen	P		† 24.10.1942 w Au
13183	Różga Cecylia	9.4.1912	Bełchatów	P		przen. 1944 z Au, przeż.
13184	Wrona Leokadia			P		† 18.12.1942 w Au
13185	Bojakowska Apolonia	18.4.1903	Tarnopol	P	nauczycielka	ewak. do Ra, przeż.
13186	Grabczak Janina	19.3.1898	Radom	P	kucharka	ewak. z Au, przeż.
13187	Hedlaff (Hedloff) Marta	12.12.1896	Szczecin	P		† 19.2.1943 w Au
13188	Kumor Stanisława	8.5.1913	Molendy	P	nauczycielka	† 21.10.1942 w Au
13189	Paliszewska Zofia	10.3.1903	Radom	P	nauczycielka	ewak. do Ra, przeż.
13190	Sudelik Stanisława	7.5.1893	Sandomierz	P		† 19.10.1942 w Au
13191	Kluge Jadwiga	12.11.1897	Czerwińsk	P	nauczycielka muzyki	† 4.3.1943 w Au

zeż.

†

iec

✓ Nazwiskowe karty informacyjne k.3

Ł. Łączność Oddz. Sztabowych

"N N" GAMPFÓWNA Danuta

O IV- nazwisko okupacyjne Kobielska- łączniczka szefa Oddz. Kwatermistrzowskiego KG AK płk. Switalskiego "Dąbrowa". Zmarła na gruźlicę.
Zr. Mat. do Słown. Biograf.

i

tot

SZP V
ZWZ

GAMPLOWNA Daruta
nazw. przybr. Kobielska
ur. 1918

Łódź
Ob. Piotrków
zm. II 1943 Tmyb.
wob II 1942 v.

Zam. Piotrków Inyb.

Po zagrożeniu aresztowaniem przeniesiona
zostaje do W-wy, gdzie jest łączniczką ppłk.
Alicja Świątalskiego b. chłódca 25 pp. W.P.
W Piotrkowie Inyb. Od początku 1940r. Płk. A. Świątalski
Kopiorganizator SZP-ZWZ w Piotrkowie.
Od X 1938v. była członkiem grupy Inicjatywnej WSK
SZP-ZWZ Piotrków Inyb.

Zob. Juszkiewicz: Słownik kobiet.. s. 13
zob: T. 1880/WSK

Z. Świąt. XI. 2000

i

+
GAMPFOWA Luiza

Konop. $\frac{V}{3}$

Łódź

Ob. Piotrków

Zam. Piotrków Tryb.

Polka pochodzenia niemieckiego, ale była
wspaniałą polką, wychowała córki Danutę i syna
Zbigniewa, została aresztowana wraz z mężem
wymierzona do Oświęcimia, umiera 8 X 1942 r.

Już wiosną 1940 r. zostaje rozstrzelany jej syn
Zbigniew, pochow. w P., mąż zginął w Dachau
Obwód Piotrków.

Zob.: Juszkiewicz W.: Słownik kobiet... s. 13

2. Świt X. 2000

T. . . . WSK

PWK
Piotrków
Tymb.

GAMPFÓWNA Daruta

VI. Fotografie

1. Wspólne zdj. z koleżankami
(pierwsza z pracy), Piotrków Tymb. 1938r.
reprodukt. (13x 18) mt. 1

2. Swt. 2012 r.

1. WSK

Jeszli osobowe

2. T... /WSK

3. repr.

4.

5. GAMPFÖWNIA Danuta

6. N.N.

7. brali

8. uwagi: opis na odwrocie fotogr.

W środku komendancja PWK - aspirantka
Danuta Gampföwna z prawej strony, Danuta Gampföwna
Obie absolwentki Gim. Żeni. Piotr.

Danuta zmarła na tle pulmonum w Otwocku
pod nazwiskiem Kobietkó w 1842r.

Hania zmarła na tle pulm. w Piotr. - 1843r.

Fot. przekazane U. Kamińska Jeszliewicz
zob. T. 1860 / WSK

Z. Solt. 2012r.

I 1939 n. Põhikõn Teie

b) sissele võetud Põhikõn Teie
kõnele põhikõn i pöörd sõnu
kõne sõnastik, die sõnastik
sõnastik sõnastik, die sõnastik
and sõnastik sõnastik sõnastik
Hõnõ sõnastik and the sõnastik
1939 n. Põhikõn Teie

Mõn

Fot. peetakas 1939 n. Põhikõn Teie

206. 1830/1831

111

Piotrków Tryb. Dawusia Gampłówna - komendantka Hufca PWiK.
Styczeń 1939 r.

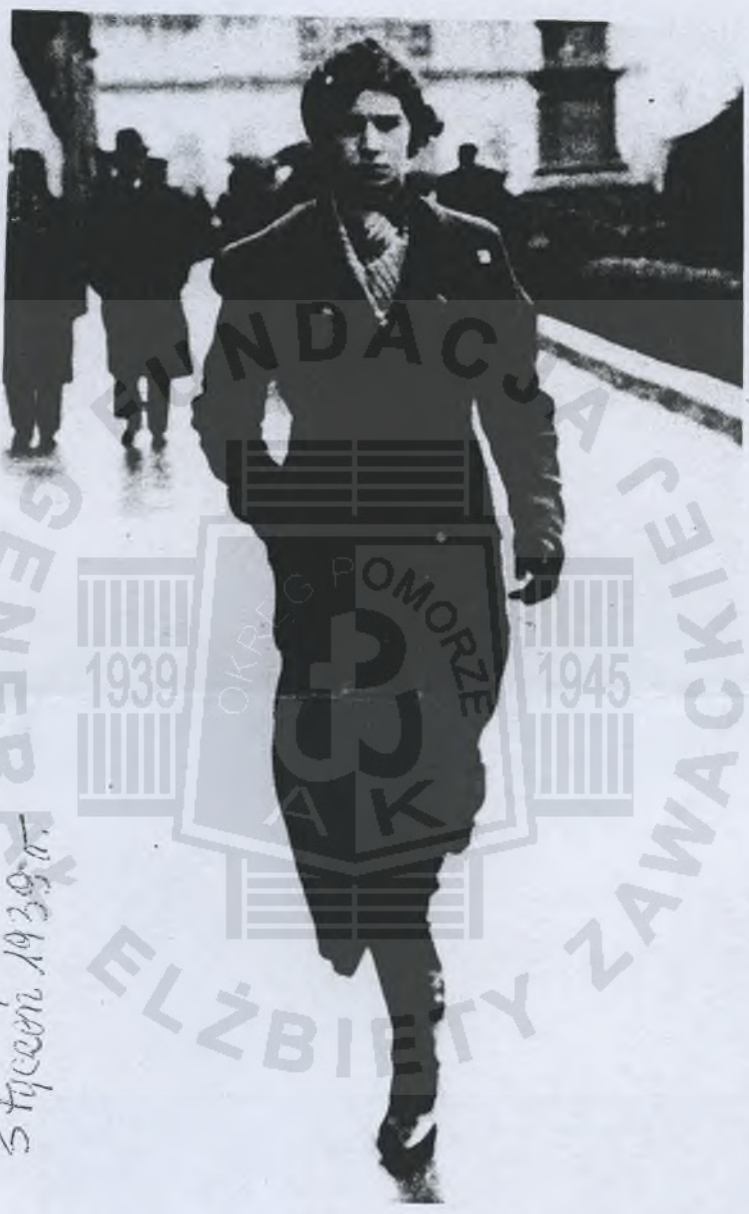

Foto. 1938 r. - Piotrków Tryb. - Dawusia Gampłówna - komendantka Hufca PWiK - oddziałowa ptk A. "Siłki i Kłosa", 25. pp. WP i kom. IV. Wydz. K. G. T. zw. AK. /ur.?- zamieszkała w ul. Włocławskiej II. 1942-3 kom. zast. w p. na ul. Włocławskiej 7. Kobielska/. Wkr.

K. VIII. 1939 r. - Pítkovský Trh. - Las Wilsonski. - Zbierka karmosa družiny
 my Těšenosei P. N. K. - Závěrečná křtem experimentka - kom. Januša
 Gampfšova - rozložila město a telefonární na dle úst Těšenosei.
 Od lezej stříž: Teresa Dviesek, Hamie Hertzig, Maruša Šipinček... Od pravej -
 zvěsta - (x) Načka Juskičková (autorka).
 V. Kamenička

Piotrków ulica Kaiiska

Piotrków Aleja Aleksandra

Poruc. Zbyszek Gompf. Zamordowany 29.VI.1940r.

Foto. 1938 r. - Podkowie Tymb. - poruc. Zbigniew Gompf. - ur. 24.VI.1918 r.
1 - rozstrzelany przez Niemców 29.VI.1940 r. w lesie Wólkińskim
w Podkowie Tymb. j. Ukam.

